

БОЖИЯТА ВОЛЯ

„Който прави волята на Отца
моего, Който е на небеса“*)

Думитъ „Божията воля“ или „волята на Отца“ сж класически. Когато се каже „Божията воля“, много отъ съвременнигъ хора се усмихватъ. — Защо? — Защото се колебаятъ, дали сжществува Богъ, или не.

Свѣтътъ има двоякъ изразъ: съзнателенъ и несъзнателенъ. Когато дойдемъ до хаотическото състояние на свѣта, на материята, на силитъ и на законитъ, които се проявяватъ въ него, казваме, че сме въ несъзнателния свѣтъ. Той е свѣтъ безъ закони или, ако има такива, тѣ сж механически, неразумни. Когато Христосъ казва, че не всѣки, който казва „Господи, Господи“, ще влѣзе въ Царството Божие, разбираме оформения свѣтъ, съзнателния свѣтъ — на законность, на редъ и порядъкъ. Следователно, само онзи може да влѣзе въ съзнателния свѣтъ, който изпълнява Божията воля. Тя е свързана съ разумността въ човѣка. Само разумниятъ може да изпълнява волята на Бога. Въ физическия свѣтъ тази воля се изразява чрезъ закона на необходимостта, т. е. чрезъ механическитъ закони. Движенията на колелото въ фабричнитъ машини е механическо. Човѣкъ не може да му противодействува. Веднѣжъ пуснато въ движение, никой не може да го спре, докато не се натисне бутона, който го е накаралъ да се движи. Каквато молитва и да му четете, то не разбира. Достатъчно е да ви закачи съ единия си зжбецъ, за да ви завърти около себе си и да ви смачка. Колелото се подчинява на механически законъ, т. е. на закона на необходимостта, въ който нѣма разумность. Ето защо, всички хора, които служатъ на своята воля, гледатъ на свѣта като на сборъ отъ случайности. Подъ думата „случайности“ тѣ разбиратъ свѣтъ на безпорядкъ, т. е. такъвъ свѣтъ, който

*) Матей 7:21.